

Lovforslag til Trods for, at vi nærer alvorlige økonomiske Betæneligheder, men vi vil gerne skabe de bedst mulige Forhold for Landbruget at arbejde under, og vi vil gerne yde vor Medvirkning til, at der skabes Ro i Landet om de Forhold, som der nu en Gang skal forhandles om. Det har trods alt været umuligt at opnaa saglig Medvirkning fra det ærede Medlem fra Sæby og hans. Netop med Hensyn til dette Spørgsmaal: fri Import eller ikke fri Import, er det karakteristisk i disse Dage at være Vidne til, at man retter et voldsomt Angreb paa den københavnske Magistrat, paa en bestemt Borgmester, fordi han ikke har ført Kul nok til Danmark, ikke i rette Tid har søgt for Import af Kul, som om der i de sidste Aar har været nogen som helst Mulighed for at indføre Kul til Landet i ubegrænset Mængde. Jeg har paa Møder set fremsat af en politisk Dame, der staar det ærede Medlem fra Sæby meget nær, at Københavns Magistrat har undladt at indføre Kul her til Landet, fordi den vilde spare 33 pCt. i Fragt, at den har undladt at tilføre Københavns Kommune de nødvendige Mængder Kul, fordi den vilde have den Godtgørelse, som Fragnævnet skulde yde, de 33 pCt. Naar man ikke kunde faa denne Godtgørelse, undlod man at indføre Kul. Hvis denne Beskyldning er rigtig, bør den i hvert Fald ikke rettes hovedsagelig mod Københavns Magistrat, men mod Fragnævnet. Thi hvis det overhovedet har været muligt for Københavns Magistrat at indføre Kul her til Landet, altsaa Kul, som der i England har været Udførselstilladelse for, ligger deri det bedste Bevis paa, at Rederne har undladt at efterkomme de talrige Opfordringer, der er sendt dem om at bringe Kul hjem, som der var skaffet Udførselstilladelse for. Rederne har ikke skaffet Kul til Danmark, idet de har sagt, at der ikke var Tonnage at skaffe. Men naar disse Folk ikke kunde skaffe Tonnage, hvorledes skulde saa Københavns Magistrat have været i Stand dertil? Det er ikke blot et Prisspørgsmaal, ikke blot et Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde betale 33 pCt. mere for den paagældende Tonnage eller ej, nej, Spørgsmaalet har alene staaet derpaa, om man kunde skaffe Tonnage eller ikke.

Det undrer mig i det hele, at det ærede Medlem fra Sæby stiller sig paa det Standpunkt, at han nok kunde gaa med til at anbefale Lovforslaget om et ekstra Tilskud af 2 Kr. til Rug- og Hvededyrkerne, medens han overhovedet ikke kunde finde

sig til Rette med det andet Lovforslag vedrørende Byggingen, da det Ekstratilsbud, man tilsigter at yde Rug- og Hvededyrkerne, hovedsagelig maa tilfalde de større Landmænd, og Byggingen lægger et Pres paa de Folk, der ikke hidtil har opfyldt den Pligt, de havde til at deltage i Landets Forsyning med Brødkorn.

Maa jeg dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) og til det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), som begge gjorde nogle Bemærkninger til mig, fordi jeg havde sagt, at der for indeværende Høstaar ydedes Landbruget et Tilskud paa 23 Mill. Kr. Det er i og for sig ligegyldigt, om man kalder det et Tilskud eller ikke, det, der er Hovedsagen, er, at de 23 Mill. Kr. af Statens Kasse udredes til Landbruget, og det, jeg særlig har fæstet min Opmærksomhed ved, er, at Tilskuddene ikke altid falder der, hvor Trangen er størst, at adskillige ærede Landmænd vil faa Del i dette Tilskud uden at have nogen Trang dertil. Som Forholdene nu en Gang er, er det imidlertid umuligt at sondre mellem dem, der trænger til at faa en Hjælp, og dem, der ikke trænger, og vi Socialdemokrater gaar ogsaa uden større Betænelighed med til at yde Tilskuddet. Naar vi stemmer for det, er det ikke med et misundeligt Blik til Landmændene, vi kræver kun, at disse vil stille sig forstaaende overfor de Forhold, der nu en Gang hersker her i Landet, og ikke er vrangvillige, naar Talen er om ogsaa at yde andre Dele af Befolkningens Hjælp.

Det kan nemlig ikke bestrides, at vi efterhaanden er kommet op paa meget betydelige Priser paa Levnedsmidler. Jeg vil saaledes minde om, at allerede nu — uden Vedtagelse af det ekstraordinære Tilskud, der er Tale om her — er Prisen paa Rug ifølge Kapitelstaksten for 1916 94 pCt. højere end Gennemsnitsprisen i de 10 forud for Krigen gaaende Aar. Prisen paa Byg er 95 pCt. højere, og Prisen paa Havre 105 pCt. højere. Den eneste Kornsort, som ikke har været underkastet saa stærk en Stigning, er Hveden, idet Prisdifferensen for den kun har været 57 pCt. Ved andre Kornsorter er Prisdifferensen endnu større, idet Priserne i 1916 har været langt over 100 pCt. højere end Gennemsnitsprisen i Aarene 1904—13. I 1916 kostede hvide Ærter 124 pCt. mere end i Tiaaret før 1913, graa Ærter kostede 116 pCt. mere, Boghvede 144 pCt. mere og Boghvedegryn endog 160 pCt. mere o. s. fr. Det kan ikke bestrides, at det er Priser, der falder mange Smaa-